

การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง
เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

The development art lesson plans with synthetic method use to the concepts of
famous artists to enhance the creativity of the secondary school students

สายใจ ตะพองมาตร (Saichai Taphongmart)*
วิสูตร โพธิ์เงิน (Wisud Pongern)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียงเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) เพื่อประเมินความคิดสร้างสรรค์จากกระบวนการทำงานและผลงานศิลปะของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียงกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 รายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย 2) แบบประเมินความคิดสร้างสรรค์กระบวนการทำงานและผลงานศิลปะของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียงเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียงเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่สร้างขึ้นมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดในระดับมาก โดยผลการประเมินคุณภาพมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) รวมเท่ากับ 4.39 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.20 2) ผลการประเมินความคิดสร้างสรรค์กระบวนการทำงานและผลงานศิลปะของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) รวม เท่ากับ 8.31 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.53 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้แบบ

* นักศึกษาปริญญาศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร E-mail : saijai.taphongmart@gmail.com (Master of Fine Arts Program in Visual Arts Education Student, Silpakorn University.)

** อาจารย์ที่ปรึกษา (Advisor in Faculty of Education, Silpakorn University.)

ซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียงเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนักเรียนมีความพึงพอใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.32 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.40

คำสำคัญ : แผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์/แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง/ความคิดสร้างสรรค์

Abstract

This research aims to: 1) develop synthetic lesson plans by using the concepts of famous artist to enhance the creativity of upper secondary school students 2) to assess the creativity from working processes and art works of students through synthetic lesson plans and 3) to study the satisfaction of students toward synthetic lesson plans by using the concepts of famous artist. The subjects were simple random sampling from 30 students who are studying in Matthayomsuksa 4, Sathreeprasertsin School, Trat, Secondary Educational Service Area Office 17, Arts subject (Visual Arts), first semester, year 2015.

The instrument used in this study were 1) synthetic lesson plans by using the concepts of famous artist for developing the creativity of upper secondary school students 2) evaluation of the creativity toward working processes and art works of students through synthetic lesson plans by using the concepts of famous artist for developing the creativity of upper secondary school students. 3) satisfied evaluation of students toward synthetic learning plans by using the concepts of famous artist for developing the creativity of upper secondary school students.

The results indicated that:

1. Synthetic lesson plans by using the concepts of the famous artist for developing the creativity of students in upper secondary school which built in criteria quality. The quality with an average total ($\bar{x}$) was 4.39 and a standard deviation (S.D.) was 0.20 when compared with the satisfied evaluated criteria resulted in high level.

2. Assessment of the creativity toward working processes and art works of students through synthetic lesson plans by using the concepts of famous artist for developing the creativity of upper secondary school students. The overall is high level, the average total ($\bar{x}$) was 8.31 and a standard deviation (S.D.) was 0.53.

3. Satisfaction of students toward synthetic lesson plans by using the concepts of famous artist for developing the creativity of upper secondary school students, the overall

students satisfied in high level, The average total ($\bar{x}$) was 4.32 and a standard deviation (S.D.) was 0.40.

Keywords : Lesson plans with Synthetic Method / Concepts of famous artist / Creative thinking

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยให้ความสำคัญต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ โดยได้นำมากำหนดเป็นเป้าหมายในการจัดการศึกษา ดังที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 มาตรา 24 (2) และ (3) ว่า “ ให้สถานศึกษาฝึกกระบวนการคิด การจัดการเผชิญหน้ากับสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้ เพื่อป้องกันและแก้ไขโดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542 : 13) การคิดแก้ปัญหาด้วยแนวความคิดใหม่ๆ ที่ไม่เหมือนเดิม ไม่อยู่ในสภาพที่เป็นตัวเอง ให้ลองใช้ความคิดในฐานะที่เป็นคนอื่น หรือเป็นสิ่งอื่น สภาพการณ์เช่นนี้จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดใหม่ ๆ ขึ้น วิธีการนี้มีประโยชน์มากเป็นพิเศษสำหรับการเรียนรู้เกี่ยวกับการเขียนและการพูดอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งการสร้างสรรค์งานศิลปะ เรียกว่าวิธีสอนแบบซินเนคติกส์ (กอร์ดอน อ้างถึงในทิศนา แชมมณี, 2552: 252)

การจัดกระบวนการเรียนรู้ได้กำหนดให้จัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ(Student Centered Learning) ครูผู้สอนต้องศึกษาทำความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล และพัฒนาการทางสมอง โดยต้องคำนึงถึงการพัฒนาการทางด้านร่างกาย สติปัญญา วิธีการเรียนรู้ ความสนใจ และความสามารถของนักเรียน เพื่อนำนักเรียนไปสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นในการออกแบบจัดการเรียนรู้ครูผู้สอนจึงต้องพิจารณาออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเลือกกิจกรรมการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้ให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ และบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งเป็นเป้าหมายที่กำหนด ด้วยลักษณะธรรมชาติของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ การเรียนรู้เทคนิควิธีการทำงาน ตลอดจนการเปิดโอกาสให้แสดงออกอย่างอิสระ ทำให้นักเรียนได้รับการส่งเสริม สนับสนุนให้คิดริเริ่มสร้างสรรค์ ดัดแปลง จินตนาการ มีสุนทรียภาพ และเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยสากล (หทัยชนันท์ กานต์การันยกุลม,2557: 833)

ความคิดสร้างสรรค์นับได้ว่าเป็นความสามารถที่สำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ และเป็นปัจจัยที่จำเป็นอย่างยิ่งในการส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าหนึ่งของประเทศชาติ ประเทศใดก็ตามที่สามารถแสวงหาพัฒนาและดึงศักยภาพเชิงสร้างสรรค์ของประเทศออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้มากเท่าใดซึ่งก็มีโอกาสพัฒนาและเจริญก้าวหน้าได้มากเท่านั้น (อารี พันธมณี 2546: 1) ความคิดสร้างสรรค์เข้ามามีบทบาทสำคัญที่เป็นปัจจัยที่จำเป็นอย่างยิ่งในการส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าโดยเฉพาะกับบุคคล ผลผลิต การจัดการ และองค์กรเพราะพลังอำนาจแห่งความคิดสร้างสรรค์บนรากฐานแห่งจินตนาการจะชักนำโลกของเราให้ก้าวเดินสู่การค้นพบวิทยาการใหม่ๆที่แตกต่างไปจากสิ่งเดิมๆ ต่างก็ต้องอาศัยสะพานแห่งจินตนาการเพื่อจะเข้าถึงและเรียนรู้ด้วยกันทั้งนั้น “จินตนาการสำคัญกว่าความรู้” (Imagination is more important than knowledge) อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ได้เคยกล่าวไว้ ฉะนั้นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกสร้างจินตนาการจึงเป็นการส่งเสริมด้านการแสดงออกทาง

ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน ทอแรนซ์ (Torrance) ได้กล่าวไว้ว่า ความคิดสร้างสรรค์สามารถพัฒนาได้ด้วยการสอนฝึกฝนและฝึกปฏิบัติที่ถูกต้องและเขายังเสนอแนะว่า ควรส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ให้แก่เด็กตั้งแต่วัยวัยก็ยิ่งจะเป็นผลดีมากเท่านั้น (อ้างถึงใน อาร์ พันธ์มณี 2546:2-74)

ศิลปะสำหรับเด็กจึงเป็นการสร้างสรรค์เพื่อแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดเป็นการสำรวจตรวจสอบสื่อศิลปะและเป็นเรื่องราวของเกณฑ์ภายในมากกว่าภายนอก เป็นสื่อที่ชี้ให้เห็นแบบแผนของความคิดและความรู้สึกส่วนตัวความสนุกสนานเพลิดเพลิน(ชัยณรงค์ เจริญพานิชย์กุล 2532: 5) ศิลปะทำให้เด็กรู้จักสังเกตและคิดสร้างสรรค์ สร้างจินตนาการศิลปะสร้างรายละเอียดของอารมณ์และความรู้สึกให้ละเอียดอ่อนประณีต (เกริก ยूनพันธ์ 2544: 197) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช(2536: 292) ได้เสนอแนวคิดว่า การปฏิบัติกิจกรรมศิลปะของเด็กจะช่วยให้เด็กรู้วิธีการทำงาน กระบวนการทำงานศิลปะ และได้ทำงานร่วมกันนอกจากนั้นกิจกรรมศิลปะยังสร้างเสริมให้เกิดคุณค่าด้านต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับ เทวี ปราสาท (2546: 48) ได้กล่าวว่าการศึกษาศิลปะจะช่วยขยายโลกแห่งจินตนาการของเด็กให้กว้างไกลออกไปและช่วยให้เขาเกิดความกระตือรือร้นที่จะทำซ้ำประสบการณ์นี้ทุกครั้งที่เขาสามารถทำได้ ในสภาพปัจจุบันนี้ศิลปะควรได้รับบทบาทที่เหมาะสมในการวางแผนการศึกษาหรือการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้น

จากความสำคัญและความจำเป็นดังกล่าวจึงสนใจในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียงเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สอดคล้องกับทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และรวมถึงการพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์ในผลงานซินเนคติกส์คือแนวทางการสอนเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สำหรับผู้เรียนใช้การเปรียบเทียบเพื่อฝึกฝนให้เกิดความคิดจินตนาการสร้างสรรค์ ซึ่งจะทำให้มีโอกาสพิจารณาปัญหาในมุมมองที่แปลกออกไปและชัดเจนยิ่งขึ้น (Joyce and Weil, 1996) หลายคนบอกว่า การสร้างสรรค์เชิงศิลปะจะเริ่มหดหายไปเมื่อเด็กย่างเข้าสู่วัยรุ่น ดังนั้นทำอย่างไรเพื่อให้การศึกษาศิลปะสำหรับวัยรุ่นดำเนินต่อไปได้ไม่หยุดชะงัก เป้าหมายของการศึกษาก็ควรเป็นการปฏิบัติต่อการเปลี่ยนแปลงนี้ในฐานะที่เป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาที่สมบูรณ์ รูปแบบการเรียนศิลปศึกษาก็ต้องต่างไปจากเดิมและเมื่อเป็นเช่นนั้นเทคนิคการทำกิจกรรมศิลปะก็ย่อมซับซ้อนมากขึ้น ต้องมีการนำวัสดุ หรือเทคนิคใหม่ๆ เข้ามาเพิ่มการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์เป็นกิจกรรมที่มีพื้นฐานมาจากแนวคิดของกอร์ดอน คือ การอุปมาโดยตรง การอุปมาตนเอง การอุปมาสัญลักษณ์ และการอุปมาแบบเพื่อฝัน โดยใช้แนวคิดของศิลปินในลัทธิเซอเรียลลิสม์ ลัทธิคิวบิสม์และลัทธินามธรรมมาเป็นตัวกระตุ้น มีการประเมินผลความคิดสร้างสรรค์โดยใช้ทฤษฎีของกิลฟอร์ด และขั้นตอนการสอนของทิตนา แชมมณี ในรายวิชาศิลปะระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสร้างงานแนวใหม่และมีเอกลักษณ์เฉพาะตนซึ่งเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อประเมินความคิดสร้างสรรค์จากกระบวนการทำงานและผลงานศิลปะของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง

สมมติฐานการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียงสามารถส่งเสริมระดับความคิดสร้างสรรค์อยู่ในระดับมาก
2. การประเมินระดับความคิดสร้างสรรค์ของกระบวนการทำงานและผลงานศิลปะอยู่ในระดับดี
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียงอยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 รายวิชาศิลปะ(ศ31101) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 360 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 รายวิชาศิลปะ(ทัศนศิลป์) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) จำนวน 30 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น (Independent variable) คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียงเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวแปรตาม (dependent variable) คือ

1. ความคิดสร้างสรรค์ของกระบวนการทำงานและผลงานนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง
2. ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง

3. เนื้อหา ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยค้นคว้าคือ สารที่ 1 ทักษะศิลป์ เป็นเนื้อหาในหลักสูตรการศึกษา
แกนกลางขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ รายวิชาศิลปะ เรื่อง การแสดงออกทาง
ทัศนศิลป์ของศิลปิน แบ่งออกเป็น 4 แผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ลัทธิเซอเรียลลิสม์ จำนวน 6 ชั่วโมง

- 1.1 ศึกษาแนวคิดและวิธีการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินลัทธิเซอเรียลลิสม์
- 1.2 สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ หัวเรื่อง “กำเนิดหิมพานต์ ยุค ค.ศ.2200”

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ลัทธิคิวบิสม์ จำนวน 6 ชั่วโมง

- 2.1 ศึกษาแนวคิดและวิธีการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินลัทธิคิวบิสม์
- 2.2 สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ หัวเรื่อง “คนในจักรวรรดิเรซาอิดนิต”

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ลัทธินามธรรม จำนวน 6 ชั่วโมง

- 3.1 ศึกษาแนวคิดและวิธีการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินลัทธินามธรรม
- 3.2 สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ หัวเรื่อง “ความรักของฉัน”

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ชิ้นงานสรุป จำนวน 2 ชั่วโมง

4. ระยะเวลา ที่ใช้ในการสอนแบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียงเป็นเวลาทั้งหมด
10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 20 ชั่วโมง โดยทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา
2558 ระหว่างเดือนพฤษภาคม 2558 ถึงเดือนมิถุนายน 2558

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 รายวิชาศิลปะ (ศ31101)
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 360 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์
อ.เมืองตราด จ.ตราด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 รายวิชาศิลปะ (ศ31101)
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น (Independent variable) คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้
แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียงเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.2 ตัวแปรตาม (dependent variable) คือ

2.2.1 ความคิดสร้างสรรค์ของกระบวนการทำงานและผลงานนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลายที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง

2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 4 แผน รวม 20 ชั่วโมง

3.3 แบบประเมินผลงานและกระบวนการ ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียงเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับคุณภาพ 3 ระดับ

3.4 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียงเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับคุณภาพ 5 ระดับ

4. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้ได้รับความร่วมมือในการเก็บข้อมูล ผู้ศึกษาวิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ก่อนดำเนินการทดลอง

4.1.1 ติดต่อขอความร่วมมือจากโรงเรียน และปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญ

4.2 การดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ระหว่างเดือนพฤษภาคม 2558 ถึง เดือน มิถุนายน 2558 เป็นเวลา 10 สัปดาห์ ทำการสุ่มตัวอย่างจากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 30 คน ดำเนินการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ประเมินความพึงพอใจ ที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง

4.3 หลังการดำเนินการทดลอง

4.3.1 นำไปวิเคราะห์หาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวไปทดลองจริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รายวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์) จำนวน 30 คน

จากผลการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียงเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หน่วยการเรียนรู้เรื่อง การแสดงออกทางทัศนศิลป์ของศิลปิน จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ลัทธิเซอเรียลลิสม์ “กำเนิดหิมพานต์ ยุค ค.ศ.2200” 2) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องลัทธิคิวบิสม์ “คนในจักรวรรดิ

เรชาคณิต” 3) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องลัทธินามธรรม “ความรักของฉัน” 4) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ชิ้นงานสรุป โดยผู้วิจัยเป็นผู้ทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีรายละเอียด ดังนี้

1. ผลการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง มีผลการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา 2 คน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวัดและประเมินผล 2 คน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการการวิเคราะห์มีดังนี้

ตารางที่ 1 สรุปผลการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้เชี่ยวชาญ

ที่	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	แปลผล	ลำดับที่
แผนที่ 1 ลัทธิเซอเรียลลิสม์	5	4.44	0.20	มาก	1
แผนที่ 2 ลัทธิคิวบิสม์	5	4.31	0.20	มาก	3
แผนที่ 3 ลัทธินามธรรม	5	4.41	0.19	มาก	2
ค่าเฉลี่ยรวม	5	4.39	0.20	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่าผลการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) รวม เท่ากับ 4.39 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)เท่ากับ 0.20 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินความพึงพอใจมีค่าน้ำหนักคะแนนในระดับมาก ผู้เชี่ยวชาญมีความพึงพอใจใน 3 ลำดับแรกคือ 1) แผนที่ 1 ลัทธิเซอเรียลลิสม์ 2) แผนที่ 3 ลัทธินามธรรม 3) แผนที่ 2 ลัทธิคิวบิสม์ โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.44 ,4.41 และ 4.31 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.20, 0.20 และ 0.19 ตามลำดับ

2. ผลการประเมินความคิดสร้างสรรค์ของกระบวนการทำงานและผลงานศิลปะหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตารางที่ 2 สรุปผลการประเมินความคิดสร้างสรรค์กระบวนการทำงานของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ที่	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	แปลผล	ลำดับที่
แผนที่ 1 ลัทธิเซอเรียลลิสม์	5	7.91	0.56	มาก	1
แผนที่ 2 ลัทธิคิวบิสม์	5	8.40	0.55	มาก	2
แผนที่ 3 ลัทธินามธรรม	5	8.61	0.48	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวม	5	8.31	0.53	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่าผลการประเมินความคิดสร้างสรรค์กระบวนการทำงานของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) รวมเท่ากับ 8.31 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.53 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินความคิดสร้างสรรค์ของกระบวนการทำงานมีค่าน้ำหนักคะแนนในระดับมาก ลำดับแรกคือ 1) แผนที่ 1 ลัทธิเซอเรียลลิสม์ 2) แผนที่ 3b ลัทธินามธรรม 3)แผนที่ 2 ลัทธิคิวบิสม์ โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 7.91 ,8.40 และ8.61 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) เท่ากับ 0.56, 0.55 และ 0.48 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 สรุปผลการประเมินความคิดสร้างสรรค์ของผลงานศิลปะของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ที่	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	แปลผล	ลำดับที่
แผนที่ 1 ลัทธิเซอเรียลลิสม์	40.03	0.81	มาก	1
แผนที่ 2 ลัทธิคิวบิสม์	41.32	0.87	มาก	2
แผนที่ 3 ลัทธินามธรรม	42.08	0.58	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวม	41.14	0.75	มาก	

จากตารางที่ 3 พบว่าผลการประเมินความคิดสร้างสรรค์กระบวนการทำงานของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) รวมเท่ากับ 41.14 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.75 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินความคิดสร้างสรรค์ของกระบวนการทำงาน มีค่าน้ำหนักคะแนนในระดับมาก ลำดับแรกคือ 1) แผนที่ 1 ลัทธิเซอเรียลลิสม์ 2) แผนที่ 3 ลัทธินามธรรม 3) แผนที่ 2 ลัทธิคิวบิสม์ โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 40.03 , 41.32 และ 42.08 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.81, 0.87 และ 0.58 ตามลำดับ

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 4 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.32$, S.D.= 0.40) นักเรียนมีความพึงพอใจใน 3 ลำดับแรก คือ 1) นักเรียนคิดได้แปลกใหม่ กล่าวทำในสิ่งที่แตกต่างจากผู้อื่นมีความคิดอิสระ คิดจินตนาการ คิดนอกกรอบ 2) นักเรียนพอใจต่อการเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง และ 3) นักเรียนคิดได้ยืดหยุ่น มีความคิดหลายทิศทาง พร้อมจะเปลี่ยนแปลง แก้ไขปัญหา ใจกว้าง เปิดรับประสบการณ์หลากหลายใหม่ๆ

การอภิปรายผล

1. พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ ทฤษฎีและหลักการต่างๆ เชื่อมโยงกัน ตั้งแต่การศึกษาแนวคิดและหลักการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การสังเคราะห์กิจกรรม วิเคราะห์บทบาทของครูผู้สอนและบทบาทของผู้เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบชินเนคติกส์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง และมีการนำกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้ไปทดลองใช้ก่อนการนำไปทดลองจริง โดยมีแนวคิด ทฤษฎีและหลักการเป็นกรอบพื้นฐานในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ทำให้แผนการจัดการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้รับการยอมรับว่ามีคุณภาพ สามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์กระบวนการทำงานและผลงานศิลปะของนักเรียนได้ จอยส์ และวีล กล่าวว่าการสอนแบบชินเนคติกส์ มี 2 วิธีด้วยกัน คือ แบบที่ 1 ใช้เพื่อสร้างผลงานที่แปลกใหม่ และแบบที่ 2 ใช้เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับสิ่งที่ยังไม่รู้จักร การจะใช้วิธีแบบที่ 1 หรือแบบที่ 2 ย่อมขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการสอน ผู้วิจัยได้นำเอาวิธีการสอนแบบชินเนคติกส์แบบที่ 1 นำมาใช้เพื่อสร้างผลงาน ที่แปลกใหม่ กิจกรรมชินเนคติกส์ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้พัฒนาขึ้น สามารถทำให้เกิดการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ เพราะเป็นกระบวนการผสมผสานกันระหว่างการเปรียบเทียบอย่างเป็นระบบและประสบการณ์ เป็นการนำประสบการณ์ของผู้เรียนมาเชื่อมโยงกับปัญหาเพื่อให้ได้มุมมองที่แตกต่างออกไปผ่านการเปรียบเทียบ โดยคำตอบของการเปรียบเทียบขั้นสุดท้ายจะกลายเป็นแนวทางการแก้ปัญหาที่แปลกใหม่และสร้างสรรค์ได้ “ประสบการณ์” เป็นกระบวนการทำงานของสมองที่เกิดตามธรรมชาติ ซึ่งหากสามารถดึงประสบการณ์มาใช้ให้เกิดประโยชน์ การเรียนรู้ก็จะเกิดขึ้น (Oliver, 2000) วิธีการของกิจกรรมชินเนคติกส์จึงอาศัยประสบการณ์เพื่อสนับสนุนการเปรียบเทียบ ทำให้เกิดการค้นหาและค้นพบอย่างเป็นขั้นตอน จนได้แนวทาง

ที่แตกต่างออกไป เป็นคำตอบที่สร้างสรรค์แตกต่างจากคำตอบเดิมๆที่เคยมี สอดคล้องกับ Lucas (2004)กล่าวว่า หากกิจกรรมการเรียนรู้ได้มีวิธีการทำให้ได้การคิดเสาะแสวงหา และดำเนินการจนค้นพบคำตอบในแนวทางที่แตกต่างไปจากเดิม ทำให้ผู้เรียนทะลุไปยังกระบวนการจัดการความคิดอย่างชาญฉลาดและมีแนวคิดที่แยบยล ก็สามารถเรียกว่าเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ (Joyce and Weil, 1996)

2. การประเมินความคิดสร้างสรรค์จากกระบวนการทำงานและผลงานศิลปะของนักเรียนที่เรียนด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์พบว่าโดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์อยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็น เพราะ ว่า นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี รู้และเข้าใจถึงขั้นตอนการทำงานตามวิธีการสอนแบบซินเนคติกส์และเข้าใจ แนวคิดเทคนิควิธีของศิลปินในลัทธิที่กำหนดให้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุสุมา เสนานาค (2552) ได้ศึกษา การเขียนเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนฟ้าแดดสูง ยางวิทยาการ ที่ใช้รูปแบบการสอนซินเนคติกส์ พบว่านักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีความสามารถด้านการเขียน เชิงสร้างสรรค์ที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการ เรียนรู้แบบซินเนคติกส์ มีพัฒนาการของความคิดสร้างสรรค์ด้านกระบวนการทำงานและผลงานศิลปะเพิ่มขึ้นอยู่ ในระดับดี โดยทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุการเรียนการสอนศิลปะตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ซึ่งเป็น กระบวนการการเรียนการสอนตามแนวการฝึกคิดแบบซินเนคติกส์ของกอร์ดอนโดยใช้วิธีพัฒนาความคิด สร้างสรรค์โดยการสร้างความคุ้นเคยในสิ่งที่แปลกใหม่และสร้างความแปลกใหม่กับสิ่งที่คุ้นเคยโดยใช้การอุปมา เป็นพื้นฐานของการคิด เพื่อให้เกิดแนวคิดใหม่ๆ แปลกๆและกว้างไกล(Gordon.1961) ซึ่งรูปแบบการสอนแบบ ซินเนคติกส์ เป็นรูปแบบที่นำไปสู่การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์เพราะการใช้กิจกรรมเปรียบเทียบจะช่วยกระตุ้น จินตนาการของนักเรียน ช่วยให้พวกเขาสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดสามารถแสวงหาความคิดใหม่ๆและ มั่นใจกับความแปลกแหวกแนว ยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น ดังที่แอนเดอร์สันและคนอื่นๆ(Anderson and other . 1970 :93)ได้กล่าวว่าทุกคนเกิดมาพร้อมศักยภาพทางความคิดสร้างสรรค์ซึ่งสามารถพัฒนาได้ทุกระดับ อายุ ด้วยการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสม ตลอดจนการจัดสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมและเอื้ออำนวยให้ เด็กได้ใช้ ความคิดความสามารถอย่างอิสระและการกระตุ้นให้เด็กได้แก้ปัญหาหลายๆแบบ การจัดกิจกรรมแบบซินเนคติกส์ จึงทำให้นักเรียนมีความสนใจ ตั้งใจคิดหาคำตอบรวมถึงมีความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งเป็นการ พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้นักเรียนโดยตรงอย่างเป็นขั้นตอน ทำให้นักเรียนมีความคิดคล่องแคล่ว ความคิด ริเริ่มและความคิดละเอียดลออเพิ่มขึ้นมากกว่าการที่ไม่ได้รับการฝึกคิดแบบซินเนคติกส์ ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ จารุวรรณ ปะกัง (2550 :บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมซินเนคติกส์ ความคิด สร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เกี่ยวกับเรื่องวงกลม จากผลงานศิลปะ พบว่า ผลการวิจัยสะท้อนให้ เห็นถึงความสามารถของนักเรียนในการเชื่อมโยงความคิดสร้างสรรค์กับการเข้าใจคณิตศาสตร์ถ่ายทอดหรือ สื่อสารผ่านงานศิลปะในหนทางเฉพาะตัวแต่ละคน นักเรียนแต่ละคนแสดงออกให้เห็นถึงเอกลักษณ์และวิถีคิดที่จะ นำเสนอ ลักษณะของวงกลมได้อย่างริเริ่ม คล่องแคล่ว ยืดหยุ่น และละเอียดลออบอกเล่าผ่านมากับผลงาน ศิลปะตามแบบของตัวเอง ข้อค้นพบที่สำคัญพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ผ่านศิลปะมีส่วนสนับสนุน ความงอกงามของการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น รวมทั้ง โรเจอร์ (Roger.1959:78-80)ได้ให้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกคิดแบบ ซินเนคติกส์ ว่าเป็นกิจกรรมที่เด็กได้ใช้จินตนาการของตนได้อย่างอิสระ ไม่จำกัดความคิด

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียงมีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กิจกรรมที่จัดให้นักเรียนทำในการเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ สอดคล้องงานวิจัยของ ภณิดา ยานะ (2554:48) เรื่องการใช้เทคนิคซินเนคติกส์เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนบทโฆษณาสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนโดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์เขียนบทโฆษณาสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่เสนอไปแล้วนั้น ผู้วิจัยขอเสนอแนวคิดและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลการวิจัยครั้งนี้ เป็น 2 ประการ คือ ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป โดยมีรายละเอียดดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนควรนำกิจกรรมการสอนแบบซินเนคติกส์ไปปรับใช้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาของระดับมัธยมศึกษาปีที่4 เพื่อให้นักเรียนเป็นผู้มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาศิลปะตามขั้นตอนการสอนแบบซินเนคติกส์ที่เน้นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ครูจำเป็นต้องกระตุ้นให้นักเรียนคิด และสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาศิลปะตามขั้นตอนการสอนแบบซินเนคติกส์เน้นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ครูจำเป็นต้องมีการวางแผนการจัดกิจกรรมอย่างเหมาะสมกับเนื้อหา
4. ครูผู้สอน ควรศึกษาแนวคิดการสอนแบบซินเนคติกส์ให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งก่อนเริ่มการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยในครั้งต่อไปสำหรับผู้สนใจ ดังนี้

1. ควรมีการวิจัยและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์อย่างต่อเนื่องเพื่อช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ในกลุ่มสาระอื่นๆ
2. ควรศึกษาผลของความคิดสร้างสรรค์ในกลุ่มทดลองที่มีระดับผลการเรียนต่างกันในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบซินเนคติกส์
3. ควรมีการศึกษาและวิจัยผลของการจัดกิจกรรมแบบซินเนคติกส์ในรายวิชาศิลปะระยะยาวเพื่อติดตามผลการทดลองที่ส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. (2534). **ความคิดสร้างสรรค์ หลักการ ทฤษฎี การเรียนการสอน**

การวัดผลประเมินผล. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

เกริก ยุ้นพันธ์. (2544). “พาลูกไปเรียนที่ไหนดี.” **รักลูก** 19, 219 (เมษายน): 196-198.

จารุวรรณ ปะกัง. (2550). “ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เกี่ยวกับเรื่องวงกลมจากผลงานศิลปะ.” **วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาคณิตศาสตร์ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น**.

ชัยณรงค์ เจริญพานิชย์กุล. (2532). **กิจกรรมศิลปะเด็กระดับอนุบาล**. กรุงเทพมหานคร: แปลนพับลิชชิง.

เทวี ปราสาท. (2546). **ศิลปะรากฐานแห่งการศึกษา**. นครปฐม: เรือนแก้วการพิมพ์.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2536). **เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมเด็ก (Child Behavior)**

หน่วยที่ 8-15. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สมิตร์จำกัด.

สมศักดิ์ ภู่วิภาดาธรรม. (2554). **การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง**. เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2554.

เข้าถึงได้จาก http://www.thai-library.com/media_detail.php?media_id.

อารี พันธุ์ณี. (2546). **ฝึกให้คิดเป็นคิดให้สร้างสรรค์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ไยไหม.

_____. (2546). **จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนการสอน**. กรุงเทพมหานคร: ไยไหม เอ็ดดูเคชั่น.

ภาษาต่างประเทศ

Arjiya Limkun. (2014). “The study of creative writing ability for undergrate students through synectics instructional model”. **Veridian E-Journal Year7, Issue2 (May-August): 1304**.

Hathaichanan Kankaranyakun. (2014). “The development of sketching design book based on Constructivism to enhance creative thinking of Mathayomsuksa four students”. **Veridian E-Journal Year7, Issue1 (January-April): 833**.

Kusuma Senanak. (2009). “Creative writing and English vocabulary learning of students in grade 5 Fardadsungyangwitthayakarn School The teaching Synectics model”. **The independent study Master of Education degree Department of Curriculum and Instruction Graduate school KhonKaen University**.

Anderson, Ronald D. and others (1970). **Developing Childrens Thinking Through Science**. New Jersey: Prentice-Hall.

Gordon, W.J.J. (1961). **Synectics the Development of Creative Capacity**. New York: Harper and Row.

Joyce, Bruce, and Martha Weil. (1996). **Models of Teaching**. 5th ed. Boston: Allyn & Bacon.

Lucas, R.W. (2004). **Inspired Tips and Techniques for Engaging and Effective Learning**. New York: The Creative Training Idea Book

- Oliver, R. (2000). **Using Situated Learning As Design Strategy for Web-Based Learning, Instructional and Cognitive Impacts of Web-Based Education**, 178-179.
- Roger, Carl, R F. (1959). **“Towards a Theory of Creativity.”** in *Creativity and Its Cultivation*. edited by Anderson, Harold. New York: Harper & Row.

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

